

дни Българи зъвали Тракиѣж *Руманиа*, и свои подъ Римланскъ власть нахождаемы брати Българи зъвали *Руманцы*. Тии мѣстни имана *Руманцы* и *Загорцы* сѣ сѣ увардили и до днѣсь. Отъ сичкы вышепоманѣты народы, отъ коихъ сѣ е съставлала Византийска дръжава, възлазили на Византийскы прѣстолъ царие, се подъ общимъ иманемъ Римлани — то е доказано отъ повѣстности Европы.

Турци же, завладавши Византийскъ империяж оставили сѣ исто и има, кое та носила прѣжде. *Румели* — Европейска Туркия, и *Румъ* — *милети* — Римланскы народъ, зъвѣтъ и до днѣсь съ общо има подданихъ себѣ Христианъ въ Турскъ Европѣ, както и въ Азияж до дѣ сѣ е простирала Византийска империя. Отъ 1830 лѣто Турци почнахъ да зъвѣтъ и пишѣтъ свободны Гърцы, *Юнанъ* — юнаничѣски, старое и собственное Еленско има, какъ то и тии сами себе почнахъ да зъвѣтъ *Έλληνας* — Елены, а нѣ *Ρωμαίοι*, както сѣ сами назъвѣвѣтъ поддании Турции Гръцы. А отъ 1848 л. Турское правителство почна званично (официално) въ нѣкои си ферманы да дѣли Българи отъ таж смѣсь *Румъ-милети* — Римланскы народъ и да имъ отдава народно имъ има: *Булгаръ-милети* — Българскы народъ. —

Византийска дръжава изъ начала юще появлениа си была е непримирима враждебница независимихъ Българъ, а най паче кога то тии учрьдихъ Прѣславскы прѣстолъ и почнахъ да управлѣвѣтъ царство си радовно; та глѣдаше на тѣхъ, кѣту на съпърници, кои могатъ единъ днь да ж подчинѣтъ себѣ; нейно старание бѣше да убори и завладѣи Българско царство и употрѣблѣваше всѣкы начинъ да бы постигла цѣль си!

Македонски и Румански Българи, понеже бѣхъ Христиани юще отъ времени Апостола Павла, а Старопланинци Българи юще тзычници, първии съдѣйствувахъ Византийцѣмъ и нападахъ и сами на свои единородны брати Българи, стѣснены въ непроходимиа мѣста Ъма. Христианската вѣра бѣ съближила вышепоманѣтаж смѣсь народовъ и всѣкы бѣ заборабилъ народное си има и дѣйствоваше за славъ и чѣсть Византийскыа империи. Апостолъ Павловое слово дѣйствоваше въ тѣхъ силно:

„Не лжте другъ на другъ, совлекшеса ветхаго челоуѣка съ дѣлами его:
 „И облечшеса въ новаго, обновляемаго въ разумъ, по образъ создаваемаго
 „его. Идѣже нѣсть Єлнии на їзден: обрѣзаніе и необрѣзаніе: варваръ, и
 „Скнѣтъ: рабъ и свободъ: но всмѣскала и ко всѣхъ Христось.“ (къ колоса-
 емъ посланіе Свѣтаго Апостола Павла. глава ѓ, стихъ ѡ, і, м.)

Отъ того сѣ происхождали непрѣстанни крѣвопролитни боюве между двѣ тѣ дръжавы, кои боюве и послѣ крѣщения Прѣславскаго